

Tyendebladet

ORGAN FOR TYENDET OG LANDARBEJDERNE.

Udgivet af Tyendeforbundet.

Redaktør: Carl Westergaard.

Nr. 20.

Tyendebladet udkommer 1 Gang om Ugen og koster 65 Øre Kvartalet.

Søndag den 16. Februar 1908.

Annoncepris: 10 Øre pr. Petitolie.
For større og staaende Annoncer Rabat.

2. Aarg.

Du skal

Du skal leve Dit Liv i den friskeste Luft.
Du skal aande de spraglede Smaablomsters
Duft,
som den frieste Fugl op i Ætheren blaa
skal en Jubelcascade af Triller Du slaa.

Og mod Trældom og Tvang skal Du knytte
Din Haand,
Du skal hærde Dit Legem, berige Din Hand,
Du skal mønte Din Tanke i fængende Ord,
Du skal blande Din Stemme i Frihedens Ror.

Du skal rejse Dit Hoved' og ranke Din Ryg,
Du skal stirre mod Fremtiden frejdig og tryg,
Du har Venner, hvis Hjerte Din Klage har rørt,
har Du Styrke og Mod, vil Dit Krav blive hørt.

Du skal bøje Din Arm til et knusende Slag,
at det gamle kan falde med tordnende Brag,
Du skal trampe Din Fod i Aprildagens Smuds,
Du skal møde Din Sommer i stiveste Puds.

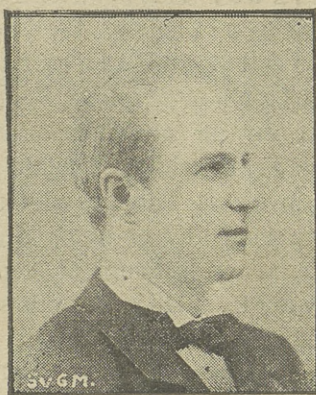
Du skal leve Dit Liv i den friskeste Luft,
Du skal aande de spraglede Smaablomsters
Duft,
som den frieste Fugl op i Ætheren blaa
skal en Jubelcascade af Triller Du slaa.
Bertram Eggers.

Utilfredshed og Had.

Naar vore Modstandere vil være mest onde ved os, siger de, at vi udsaar Had og gør Folk utilfredse. Og efter den gamle Moralopfattelse skulde være ensbetydende med, at vor Agitation er et goldt og grimt Nedbrydningsarbejde, som ordentlige Folk helst skulde holde sig fra.

Vi tager os det imidlertid meget let, ja, vi indrømmer endogsaa vor „Brøde“, idet vi fuldt ud vedkender os, at vi gør Forsøg paa at udsaa al det Had vi kan, og gøre Folk saa utilfredse som muligt!

Antagelig vil mange slaa Hænderne sammen af Forbavselse. Saa slette havde de dog aldrig troet deres Medmennesker kunde være!

Dr. P. Munch.

Vi præsenterer her et Billede af den kendte Videnskabsmand og Politiker, vor Medarbejder, Dr. P. Munch.

P. Munch har udgivet et Par Bøger om Samfundslære og er Redaktør af Tidsskriftet „Det nye Aarhundrede“.

P. Munch er en kundskabsrig og sympatetisk Mand, der har Forstaaelse af Tiden og dens Krav.

— Som sagt, vi vedkender os, at vi udsaar Had, ikke mod enkelte Personer, men mod alt det, der er daarligt og uharmonisk. Og ikke uden ved at hade det daarlige, kan man fremme det gode.

Utilfredsheden, Misfornøjelsen er heller ikke af det onde. Tværtimod, det er noget godt. Det er ikke noget daarligt at gøre Herregaardsarbejderne utilfredse med deres trællende Tilværelse og usle Stilling. Utilfredshed skal til for at han kan naa til noget andet.

Det er, som Skjoldborg en Gang har sagt:

„Hvis den Landarbejder, der kun har 500 Kr. i aarlig Indtægt, ikke er misfornøjet, saa kommer han aldrig videre. Misfornøjelse er et godt dansk Ord, naar det anvendes paa rette Sted. Vi behøver ikke at prædike Misfornøjelse. Vi behøver blot at forklare Stillingen, som den er. Bliver der saa Misfornøjelse, er det en Følge af faktiske Oplysninger“.

— Saa længe Tjenestefolkene og Landarbejderne ikke er utilfredse med deres usle Stilling, naar de ikke højere op.

For dem er Utilfreden altsaa en Nødvendighed, og saa længe de ikke faar mere ud af Tilværelsen end Slid og Slæb og et usselt Hummer, saa længe vil Utilfredsheden og Hadet brede sig, selv om der nok saa ofte bliver sagt:

I skal nøjes med det I have!

Carl Westergaard.

Slid.

Af Johan Skjoldborg.

I.

Tyk, sur opvarmet Luft strømmede ud af Vinduer og Døre, Dampene fortættede sig til store Drypper paa Loftet og drev i tunge Taarer ned ad de graa Karme.

Han stirrede endnu en Stund ind i Taa-gen og ærgrede sig. Nu dansede hun igen med Jens Prøjser, den Avekat! — og saa klemte han Skraaen.

Ole tyggede den Aften en Tiøres Rulle af Obels og skyllede mere Punsch i sig, end han havde godt af.

Thi, hvordan det kom sig, sad han snart ved Drikkebordet. Han lod sig falde ned i en Krog, hvor han blev siddende ganske stille, meget bleg, stirrende, uden at forandre en Mine, mens de andre støjede og larmede; — han bare drak, som det var hans Livsopgave at tømme alle de Bægere, der kom i hans Nærhed.

Efter nogen Tids Forløb begyndte det at snurre i Hovedet. Han syntes Bordet løftede sig med alle Glassene og dansede rundt, og han selv — det hele løb rundt. Det summede og larmede, men hvad det var, de enkelte Lyd kunde han ikke opfatte. — Saa rejste han sig og stod og mumlede noget om de Satans Kvindemennesker . . .

Da han kom udenfor, løb han mod Bindestenen. „Det var da ogsaa spedalsk!“

Idet han traadte til Siden, var han lige ved at falde over en Trillebør: „Nej nu tror a s'gu . . .“

Mere fik han ikke sagt, for da han blev nødt til at gribe for sig, satte han Haanden ind gennem en Rude; og i bare Forbavselse blev han staaende stille som en Mus.

Indenfor var der nogle Piger, som skreg og ud styrtede mange for at se.

„Hvem er det, der spørger?“ spurgtes der.

„A kan Fa'n fløjte mig ikke gøre for det. Det er saa spedalsk i Aften, og saa er det saa mørkt!“

„Hi! hi! hi! — lo Pigerne, der stod i Klynge og trykkede sig og ad hinanden — „Det er jo stjernelyst, Ole!“

„Stjærn — he! — ja, det kan s'gu gerne være, a har en Stjærn — he! — Det er da ogsaa spedalsk!“ —

Senere, da han sad paa en Kasse og svaalede sig, lagdes der en Haand paa hans Skulder.

„Ole“, sagde hun. Det var Maren.
„Falsk som Skum paa Vand!“ svarede han med kold Foragt.
„Men er det din Mening, saa vil a . . .“
Hun lo igen.
Saa sagde han, idet han sprang op:
„Bitte Maren, a holder den Onde tæske mig saa møj o dæ!“
Saaledes friede Ole.

II.

Sommeren kom. Den dryssede Lys over Landet og ud over Havet, der bag Klitterne rullede sine Dønninger ind mod Stranden. Ingen Skove lukkede for Udsynet, og med udbredte Arme favnedes Sommerens rige Lys. Klitternes hvidgule Sand drak sig mæt deri. Marehalmens Buske badede sig deri, og ind over det lyngbrune Land krøb Skyggerne i Skjul under det lave Purl og gemte sig i de dybe Hjulspor. Sommeren sang i Lærkens Toner, duftede fra Blomsternes Bæger, blinkede paa hvide Sejl spreds over Havet, og saa laa den midt paa Dagen og knitrede i det aabne Landskab. Øjet frydedes, naar det hist og her fandt en grøn Sig med en Pyt Vand, og Blikket vederkvægedes ved at hvile i Havets blaa Farve.

Ude i Sommeren, i Klitlandet drog Ole langsomt sin Fure. Af denne ubrudte Jord havde han købt mangfoldige Tønder Land af sin Husbond. Det kneb undertiden med at tage fuld Fure, for de mange Tuer og de smaa Ujævnheders Skyld, men de kom da til at ligge der, den ene ved Siden af den anden; — gennem tung Jord og filtrede Rødder skar hans blanke Plov.

Det var en stor Stund for ham, da han første Gang spændte Jærnet i Jorden her. Han følte sig saa højtidelig stemt, trængte ligesom til Andagt, Indvielse, Velsignelse . . . Han saa ud over sin vide Ejendomsstrækning, hvor aldrig før et Redskab havde prøvet paa at bryde ny Jord; — saa tænkte han paa sit Studepar og sine Arme. Han anede i et Øjeblik, hvad som forestod for mange Aar, for hele hans Liv. Og det var derfor, han syntes, det var saa hellig en Time.

Saa sagde han, ligesom naar han holdt uden for Husbondens Dør med hele Familien og skulde til Lendum Marked: „I Guds Navn!“ Og saa drev han paa Studene.
(Fortsættes).

Blændværk.

Betragtninger over Valgretsforliget.

Nu faar vi altsaa almindelig kommunal Valgret, er der mange som paastaar, og der tales og skrives meget højtideligt og stemningsfuldt om det store Fremskridt, at Mand og Hustru, Tjenestekarl og Tjenestepige nu kan følges ad til Valgbordet — naar de ellers opfylder Betingelserne for at have Valgret, føjes der rigtignok til.

Ja vel at mærke, naar de ellers opfylder Betingelserne.

Jeg skal ikke her komme ind paa nogen omfattende Kritik af Valgretsforliget, men kun holde mig til dette ene — som de fleste vistnok er alt for tilbøjelige til at overse — at skønt Valgretten tilsyneladende udvides, saa gøres denne Udvidelse igen ret betydningsløs ved de skærpede Betingelser, der samtidig stilles.

Hidtil var det jo saaledes, at fuldmyndige Mænd — undtagen Tyende — havde Valg-

ret, naar de blot i et Aar havde boet i og svaret Skat til Kommunen. Valgene i Landkommunerne foretoges gerne i November eller December Maaned, og en Mand havde altsaa hidtil kommunal Valgret, naar han blot f. Eks. siden 1. Novbr. Aaret iforvejen havde boet i Kommunen. Efter de Fordringer, der nu skal stilles, vil f. Eks. en Mand, der er flyttet til Kommunen i April Maaned 1907, ikke en Gang have Valgret i Marts 1909, da Valgene efter den ny Lov rimeligvis vil foregaa.

Fra en Række Byer, hvor man jo har lettest ved at overse den ny Situation, meldes der allerede om, hvilket Indhug de ny Bestemmelse gør i Arbejdernes Valgret. „Nordjyllands Social-Demokrat“ opgør saaledes paa Grundlag af Ligningskommissionens Tal, at 1338 Personer, som efter den gamle Valgordning vilde have Valgret i Aalborg, ved et Valg i Marts 1909 møder denne Valgret, dersom Forliget gennemføres.

Det samme Forhold vil vi faa paa Landet. Tusinder af Landarbejderne vil efter Forligets Bestemmelser miste deres Valgret til Kommunevalgene.

Nu vil en og anden maaske sige, at det „store Fremskridt“: Tyendets Valgret, nok kan opveje et Tilbageskridt paa andre Omraader; men det er netop dette Fremskridt, jeg mener fortjener at stemples som Blændværk. Den Bestemmelse, der gør saa stort et Skaar i Arbejdernes Valgret, vil nemlig gøre Tyendets Valgret fuldstændig værdiløs. Formanden for Nørre Tranders Sogneraad ved Aalborg har paa Grundlag af de af ham selv optagne Rodelister for Øster-Utterup paavist, at i den By med mange store Gaarde faar ikke en eneste Tjenestekarl Valgret og kun 2 Piger, og i den Kommune, hvor jeg bor, kan jeg heller ikke tænke mig en eneste Tjenestekarl, der vil faa Valgret.

Saaledes ser det „store Fremskridt“ ud.

Saaledes er det Forlig, der udskrives som den største Reform, der er opnaaet siden 1849.

Snyderi! Humbug! Blændværk!

Der kan ikke tales om, at Kravet om Valgret for Tjenestefolk nu kan betragtes som opfyldt og derfor slettes af Demokratiets og Tyendeforbundets Programmer. Det maa tværtimod herefter stilles endnu mere højlydt end før.

Johs. K. Johansen.

Til Arbejdernes Blad.

—o—

Jeg ønsker Dig fnysende Fjender;
thi har Du af dem en Skok
(jeg taler om Ting, som jeg kender!)
— da kommer Vennerne nok.

Søg ind ad de lave Døre
og op under Kvistkamrets Spær
og kast paa de nøgne Vægge
et lille legende Skær.

Hav Øjet paa Gydernes Stakler,
bær Blomst til den syges Seng,
og glem ham ikke, den lille
forpjuskede Hyrdedreng.

Der sidder i Udmarkens Øde,
saa fjært fra den alfare Vej,
en Hob, som maa betle sig Føde;
jeg véd, at de venter paa Dig.

Og andre Du træffer paa Kæret,
saa langt fra den banede Sti;
de titter saa rædde i Vejret,
naar nogen gaar dem forbi.

— Og Plejebarnet, der ledes
til Piskningens blødende Vé,
mens Fadervoret det bedes
de hellige tre Gange tre —

Du skaane ej Børnenes Bødler!
Du piske dem med Skorpion,
om Lovens snirklede Tødler
voterer syv dobbelt Pension!

Paa Herregaardsmarken Du standse
en Æsel i Snore og Frak,
hvis Stok en Polsk monne danse
paa Ryggen af en Polak!

Og alle de blege, der aander
i Støv af Fabrikernes Malm;
og gamle forsømte, der vaander
sig rundt paa Kommunernes Halm —

Og Tyendekamrenes Mørke
med Skimmel som Smykke paa Væg,
der suger den Tjenendes Styrke
og gi'r ham en Baas mellem Kvæg —

Og Teglværkets lerede Trældom,
saa gammel og næsten saa grum,
som den Gang Gud Herren i Gosen
over Teglfabrikanten holdt Dom —

Og Væverskens Kamp med Maskinen,
der krummer sin snigende Arm,
imens den — til Staatænders Hvinen —
voldtager den hostende Barm —

— — Ja! Ja! Du skal finde dem alle
og yde dem broderlig Trøst
og være for Samfundets Øre
en stræng, udskammende Røst.

Men har Du bragt Haanden af Klemme
til Kroppenes Glæde og Gavn,
vi venter, Du rejser din Stemme
for Sjælenes sukkende Savn.

Løft Faklen mod Loftets Fjæle
derinde i Smaamandens Hjem,
saa alle Skyggerne stjæle
sig bort til Helvedes Gem!

Giv aldrig Pardon til det Onde,
der æder som Trøsk i Træl!
Du sænke deri din Sonde
og bryde det over dit Knæl!

Du være den Fattiges Værner,
Du være den Riges Ris!
Da faar Du ej Ordner og Stjærner,
men bævende Læbers Pris.

Jeppe Aakjær.

Udmarksfolkenes Rejsning.

—:—

Opgaven er stor!

Opgaven: At rejse det nuværende Samfunds Udmarksfolk, at hæve dem op til samme aandelige Niveau, til samme Kulturstandpunkt som dem, der gennem Menne-skealdre har haft Monopol paa at tilegne sig og udnytte alle de aandelige Værdier, der er produceret i alle de tekniske og kulturelle Fremskridt, der er naaet og ved denne Forret har hævet sig op over dem, for hvem Adgangen til alle disse Kulturgoder — paa Grund af daarlige økonomiske Forhold — hidtil har været stænget.

Men Udmarken er vidtstrakt og dens

Beboere talrige. Thi Udmarksfolkene er jo ikke alene — i kulturel og økonomisk Henseende — Tyendet, men hele Arbejderklassen, saavel i By som paa Land. Skal denne vældige, undertrykte Masse virkelig naa at faa Respekten for dens Menneskeværd og Menneskerettigheder tvungen frem til Anerkendelse, da er den første Betingelse den, at Forstaaelsen af de fælles Interesser og den fælles Modstander er tilstede.

Skal Tyendestanden i dens Frigørelseskamp blive i det rette Spor, er det en absolut Nødvendighed, at den er klar over den egentlige Aarsag til dens undertrykte Stilling; thi skal den tilegne sig Kulturgoder, maa ogsaa dens økonomiske Stilling højnes, og da gælder det i første Række om, at den har social Forstaaelse. Uden nøje Kendskab til Samfundsforholdene vil en Kamp om det økonomiske dog i det lange Løb være en Kamp i Blinde.

Derfor maa Tyendet tilegne sig socialistisk Oplysning og forstaa det bærende Grundlag for de socialistiske Principer, thi først da er der Garanti for, at Tyendebevægelsen vedblivende fuldtud vil forstaa sin Opgave som Underklassebevægelse.

Men med denne Forstaaelse som Grundlag har Tyendet ogsaa langt større Betingelser for at naa frem end nogen anden Del af Arbejderklassen. Der findes ikke paa Landet den store Reservearmé af Arbejdere, der overalt paa de industrielle Arbejdsmarkeder af Sulten tvinges imod deres arbejdende Kammerater i en ødelæggende Konkurrencekamp; der findes ikke, som i Industrien, de Arbejdsforhold, der under forekommende Strejker kan afbrydes i Maaneder og derved i høj Grad besværliggøre Lønbevægelsen. Kort sagt: De Fordele, der bydes Landarbejderne under en eventuel Lønkamp, er uoverskuelige; det gælder kun om, at de vil forstaa at udnytte dem.

Og det vil de sikkert. — Deter jo saa langt fra Tilfældet, at Tyendestanden ikke er intelligent; at den er „Samfundets nederste“. Nej! Netop blandt Tyendet er der uden Tvivl slumrende Kræfter nok, der kun venter paa at blive rusket op af Døsen, for straks at stille paa Arbejdspladsen med Lyst og Mod til at tage fat paa Oprydningsarbejdet.

Og derfor hilser de organiserede Byarbejdere ogsaa Tyendebevægelsen med Glæde, vel vidende, at skal Arbejderklassen frigøre sig for Kapitalismens Aag, maa hele Klassen være med uden Hensyn til, om den ene har tilkæmpet sig lidt højere Løn eller lidt større Viden end den anden.

Thi kun ved Sammenslutning og i klar Forstaaelse af de fælles Interesser kan det lykkes os at rejse os selv og alle dem, der „fostres i Udmarkens Hytter“.

Og da findes der kun en Vej: Indførelse af et andet Samfundssystem, Inførelse af Socialismen.

Alfr. Nielsen.

Fornuftige Ord.

Ved et Møde i Randers Landboforening udtalte Proprietær Fogsgaard, Taastrup, følgende:

Vi Landboere maa arbejde hen til, at vore Arbejdere faar en passende Løn, da

det efter min Mening er den eneste Maade, hvorpaa vi kan holde den fremmede Arbejdskraft ude. Vi er ikke tjent med, at vore egne dygtige Arbejdere udvandrer, og vi i Stedet maa nøjes med den fremmede Arbejdskraft, der ikke paa langt nær kan erstatte vore egne Arbejdere.

For at forhindre, at Arbejderne rejser til Byerne, maa vi give dem en Løn, som de kan være tjente med. Vi maa her konkurrere med Byerne, og især med Industrien. Naar vi skal sælge vort Korn og vort Smør, søger vi at faa den højeste Pris derfor, men saa maa vi ogsaa erindre, at Arbejderne ikke har andet at handle med end deres egen Arbejdskraft, og det er da meget forstaaeligt, at de søger at sælge den saa dyrt som muligt.

En Byarbejders Løn er 800—1000 Kr. aarlig, og vi maa søge at hæve Landarbejdernes Løn herop imod. Naar en Landarbejder tjener 700 Kr. og tilmed har Hus og Have, tror jeg, at han er stillet omtrent som en Byarbejder, og hertil bør vi naa.

Vore Karlekamre

Jeg skal med Glæde efterkomme Hr. Redaktørens Opfordring og fortælle, hvor det Karlekammer er, som findes i Svinestien. Det er nemlig paa Foerlevgaard pr. Skanderborg.

Foerlevgaard, der er en Proprietærgaard, har iøvrigt to Karlekamre. Det ene med Plads til fire Karle findes ved Stalden og er, som saa mange andre, mørkt og uhyggeligt.

Det andet ligger, som nævnt, i Svinehuset, dette er saa meget desto mærkeligere, som det ligger i en nyopført Længe.

Jeg kunne have Lyst til med det samme at fremdrage et andet Karlekammer, nemlig Forpagter Rasmus Sørensens i Svejstrup. Dette Kammer trodser enhver Beskrivelse. Væggene er faldefærdige og derfor stivede af med Brædder, Vinduet, hvis man kan kalde det Hul, der sidder i Væggen, saadan; det er saa lille, at der altid er halvmørkt i Kammeret. Gulvet bestaar af Kampesten.

Det værste kommer dog tilsidst: Kammeret bruges nemlig til Hundehus. Henne i Krogen laa en Bunke Halm, hvor Hunden havde sit Leje. Der havde den efter Forlydende haft sin Plads i mange Aar.

Det mærkværdigste er dog, at nogen vil tage til Takke med sligt et Hul!

Det er med større Glæde, at man gaar til denne Mands Nabo, Jørgen Jensen, og beser hans Karlekammer. Dette findes i Stuehuset og er lyst og rummeligt, Gulvet er nyt og ferniseret, Vinduet behængt med Gardiner. I det hele gør det et lyst og tiltalende Indtryk.

Det var at ønske, at mange vilde følge denne Mands Eksempel, det blev saavidst ikke til deres egen Skade.

Tjenestekarl Laurits A. Jensen,
Svejstrup Skovgaard.

Lidt mere om Kontrakter.

Jeg saa forleden i „Tyendebladet“ et Forslag fra C. M. Madsen, Voel, om Oprettelse af Kontrakter mellem Husbond og Tyende. Som Følge deraf vilde den nugældende Tyendelov blive stillet i Baggrunden.

Det Forslag synes jeg kan paa flere Maader betragtes som anbefalelsesværdigt. Særlig med Hensyn til Arbejdstiden maa vi forhaabentlig snart være naaet saa vidt, at vi kan sætte en Stopper for den 17—18 Timers Sommerarbejdsdag, man tit kan blive budt, særlig i Vestjylland.

Jeg betragter det næsten som en Skam, at mangen Arbejdsgiver paa Landet uden mindste Paaskønnelse kan holde sine Folk i Virksomhed en 18—20 Timer i Døgnet.

Hr. Madsen mener ogsaa, at Lønnen skulde udbetales maanedsvist, det tror jeg ogsaa vilde være heldigt for alles Vedkommende.

Det, jeg i Ovenstaaende har villet tilsigte, er en Anbefaling for det foreslaaede Kontrakt-System, som jeg er overbevist om vil bidrage til at forbedre Forholdet mellem Husbond og Tyende.

Jens Chr. Andersen Busk,
Høgild pr. Karup.

Vor Bevægelse.

— Naar „Tyendebladet“ ikke kommer, maa Læserne klage hos Posten!

Det nytter ikke at klage paa Bladets Kontor!

— Lørdag den 8. Febr. holdt Tyendeforeningen for Nørre Lyndelse og Omegn Medlemsmøde for at tage Stilling til følgende 2 Punkter: 1) Skal Foreningen repræsenteres paa Repræsentantmødet i Aarhus? 2) Hvordan skal de frie Kontrakter stilles? Medlemmerne var enige om, at det var nødvendigt at lade sig repræsentere og valgte under tegnede til Repræsentant. Angaaende Punkt 2 udtaler Afdelingen, at der maa arbejdes hen til frie Kontrakter, som er trykt saadan, at Husbond og Tyende kan udfylde den efter gensidig Overenskomst, hvad Arbejdstid, Løn og andre Forhold angaar, dog maa hver Afdeling arbejde hen til at faa Arbejdstiden ens inden for sit Område; hvad den daglønnede Arbejder angaar, da maa der arbejdes imod Timeløn og Akkordarbejde.

Stenhugger Laurits Madsen,
Nørre Lyndelse pr. Aarslev.

— Faxe Tyendeforening afholdt Generalforsamling den 8de ds. Til Bestyrelse valgtes L. P. Larsen (Form.), J. Clausen (Næstf.), P. Pedersen (Kasserer), L. Pedersen, N. Poulsen og Axel Hansen. Foreningen gaar godt fremad.

— I Vindbyholdt ved Faxe vil der i nær Fremtid blive stiftet en ny Afdeling.

Uge-Kronik.

En moderne Godsejer.

Godsejer Mosegaard-Kjeldsen, Lidsø pr. Rødby, har bestilt 2 Eksemp. af „Tyendebladet“, hvorf det ene er til sine Folks Læseværelse

Det maa være en meget fornuftig og frisindet Mand!

Forenings-Meddelelser.

Nørre Lyndelse Tyende- og Landarbejderforening holder ordinært Medlemsmøde Lørdag den 22de Februar, Kl. 8 Aften. Alle Medlemmer bedes at give Møde, da Spørgsmaal vedrørende Repræsentantmødet i Aarhus vil blive drøftede.

F. V. Thyesen, Formand.

Korrespondance.

Til „Agitator“! De bedes opgive Deres Navn til Red.

Til K. N.! Ja, De har Ret. Repræsentanterne bør skrive om vort Blad i Bladene, som vil optage det!

Til Th. J.! Vi har ikke Plads til mere om Afholdssagen foreløbig — desværre!

□□ Støt dem, der averterer i „Tyendebladet”. □□

Annoncer.

Aarhus.

„Tyendebladet“

forsendes til alle Højskoler, Herregaarde, mange Læsestuer og Gæstgiverier og har derfor en større Læsekreds end mange Ugeblade tilsammen. Det har hver Uge over 20,000 Læsere!

„Tyendebladet“ er derfor et fordelagtigt Annonceblad! Annoncer derfor i „Tyendebladet“!

Moderne Møbler,

solidt og smukt forarbejdede. Hele Udstyr saavel som enkelte Stykker. Billige Priser.

17, Frederiksgade 17, Aarhus.
P. M. Poulsen.

Tyende

anvises gode Pladser til høj Løn.
C. Christensen,
Stadsfæstemand,
Vestergade 19, Aarhus.

Tjenestepiger

anvises altid gode Pladser til høj Løn fra

Marie Andersens Fæstekontor,
Jægergaardsvej 5, Aarhus.
Telef. 2171.

Dansk Kvindesamlunds Fæstekontor,
Vestergade 14, Aarhus, Telef. 326,
anv. stadig Pladser i Herskabshuse,
særlig i Aarhus og København.

Agenter,

der vil tegne Holdere til „Tyendebladet“, antages til høj Løn. Henvendelse til Bladets Kontor.

Foreningslove, Medlemskort, Sange, Pjecer, Hæfter og alle andre Arter Tryksager udføres billigst i

- - Nationaltrykkeriet, - -
Søndergade 31 — Aarhus.

Agiter for „Tyendebladet“!

Plads tilbydes.

Søger De dygtige Tjenestefolk, saa averter i „Tyendebladet“.

En paalidelig Karl, der er vant til at køre og har aftjent sin Værnepligt, samt nogle flinke og rolige Stue-, Køkken- og Anretningspiger, kan faa Plads til 1. Maj paa Skørping Sanatorium.

Personlig eller skriftlig Henvendelse til Forvalteren.

En Karl kan faa en god Plads til høj Løn fra 1. Maj hos J. Hansen, Fangel. Alle Oplysninger faas hos K. Madsen, Stengaard, Fangel, Fyn.

En Karl søger Plads fra 1. Maj ved hvad som helst, men til høj Løn.

Vedkommende er militærfri og godt anbefalet fra tidligere Pladser.

Adr.: Jørgen Nielsen,
Ny Hunderupgaard, Odense.

Odense.

Wilh. Kjølby

anbefaler sit

fotografiske Atelier,

Vestergade 1. — Odense.

Kun smukt og fint Arbejde laves.

12. Kabinet 6 Kr. - 12 Visit 3 Kr.

Overfrakker, Herreklæder
samt

Arbejdstøj m. m.

faas billigst i

Tøjhuset, Overg. 44,

— Odense. —

Nr. Aaby.

Husk!

H. C. Hansens Træsko-
forretning, Nr. Aaby.

Husk Cyklefabriken „Centrum“,

Nr. Aaby.

Stort Udvalg af Cykler, Symaskiner,
Jagtgeværer og Rekvisitter.

Billige Afbetalingsvilkår.

Erbødigst

Aug. A. Absalonsen.

Telefon 70.

Undervisning.

Vejlby Højskole ved Aarhus.

Pigeskole Maj—Juli, Karleskole
(Haandværkerafdel.) November—Marts.
Arne Møller, Geert Jørgensen.
Forstander.

Borris Landbrugsskole.

(Den jyske Husmandsskole)
ved Borris St.

6-Maaneders Landbrugskursus
Nov.-April. — Amtsun-
derstøttelse søges inden 1. Maj.

3 Maaneders Pigeskole Maj-
Juli. — Amtsun-
derstøttelse søges inden 1. Novbr.

Korte Kursus til forskellige Aars-
tider. Amtsun-
derstøttede Ele-
ver optages.

Skoleplan tilsendes efter For-
langende. Søren Holm.

Bøger og Blade.

Mod Melancholie

anbefales at læse „Jyllands Uge-
revy“, der altid er meget humo-
ristisk i Billeder og Tekst. Bladet,
der kun koster 45 Øre Kvartalet
+ Postp., kan bestilles overalt.

Kontor: Søndergade 29.

Telefon 1044. Aarhus.

Køb Eders Varer hos

Holger Sinding, Sparekassebygningen, Brønderslev

Største Udvalg. — Reel. — Billig. — Bestemt.

Gør et Forsøg — Resultatet bliver Tilfredshed.

Bemærk Adr.: Holger Sinding, Sparekassebyggn.

Gratis Katalog

over Husholdningsartikler, Værktøj, Staalvarer, Lædervarer, Uhre, Musikinstru-
menter, Uhrkæder, Kikkerter, Piber, Symaskiner, Stokke, Legetøj, Bøger, Vaaben,
Fiskeredskaber, Cykler og Cykletilbehør, med over 1500 Afbildninger, sendes
til enhver.

Importøren A/s.

□ Larsbjørnstræde 1¹. □ □ København. □

Alle bør læse:

Tyendets Stilling
i Samfundet

af Carl Westergaard.

Pjecen (32 Sider) faas paa
„Tyendebladet“s Kontor,
Aarhus.

Pris 25 Øre.

Jysk Morgenblad

Redaktør: Helge Hostrup,

Jyllands største, bedste og mest fri-
sindede Venstreblad. Bringer til Sta-
dighed oplysende Artikler om sociale
og politiske Forhold. Bør holdes af
alle Smaafolk, Tyende, Husmænd og
Landarbejdere, hvis Talsmand det al-
tid er.

Pris 2 Kr. Kvartalet (Postpenge ibe-
regnet) ved Bestilling paa Bladets Kon-
tor, Søndergade 11, Aarhus.

▷ Prøv Jysk Morgenblad et Kvartal. ◁

„Middelfart Venstreblad“,

Vestfyns Avis. — Telefon Nr. 3.
(Redaktør Fr. Højmark).

Det radikale Venstres Organ i Vest-
fyn. — Største og mest udbredte Dag-
blad i denne Landsdel. — Ca. 400
Abonnenter flere end noget andet Mid-
delfartblad. — Husmænd, Tyende og
Landarbejdere kun 2 Kr. ialt pr. Kvar-
tal, naar Bladet bestilles paa vort
Kontor.

Abonnér! Avertér!

Albert Bayers jyske Bibliothek:

Nr. 1. Peder Jæger: Kronjyder	1.00
- 2. K. Knudsen: Walfardsfor-
eningen i Tosseby	0.80
- 3. J. Jacobsen: Fra Øst- og
Vestjylland	0.60
- 4. J. Carl Christensen: Kræn
Pejsens Fødselsdagsgild	0.85
- 5-6. Jens Thise: Niels Klinker	2.00
- 7. Peder Jæger: I de lonng
Awtene	0.75
- 8. Fr. Lindberg: Mæ aa Dæ	0.65
- 9. Kræn Jyde: En Etterors-
manør o. a.	0.65
- 10. J. Carl Christensen: Kak-
kelownssjow, 1. Awten	0.65
- 11. Svend P. Jensen: Pæ Smeds
Jawtkrønne	0.35

Ugebladet „Det frie Ord“

udgives af en Kreds af radikale
Venstremænd og redigeres af N.
Bransager, Ringsted. Kan be-
stilles paa alle Postkontorer
og koster 50 Øre Kvartalet +
12 Øre i Postpenge. Giver klar
og indgaaende Besked om den
politiske Udvikling.

Agiter for „Tyendebladet“!

Bl. Annoncer.

Foredrag eller Oplæsning

af „Livet paa Hegnsgaard“, „Ka-
ren Bornemann“ o. l. tilbydes for
10 Kr. pr. Aften. Ingen som
helst Rejsseudgifter.

Literat Lindberg,
Frederiks St.

Karle og Piger

anvises gode Pladser overalt i
Landet til høj Løn fra C. J.
Møllers Fæstekontor i Viborg.

Cykler

og Cykledele købes
bedst og billigst ved
C. M. Madsen, Voel,
Silkeborg.

Forlang Tilbud.

Oplæsning og Foredrag.

Undertegnede tilbyder herved For-
eninger Foredrag og Oplæsning af
de bedste danske Forfatters Vær-
ker. Honoraret er kun 4 Kr., fri
Rejse og Ophold.

H. J. Hansen,

— Røjle Enge pr. Strib. —

Køb kun hos dem, der averterer
i „Tyendebladet“, da de
avetterer for at støtte vor Sag!

Trykt i Nationaltrykkeriet (R. Nielsen),
Søndergade 31, Aarhus.

* * * * * Annoncer i „Tyendebladet”. * * * * *